

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 27. jūlijā iesniedza Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Vācija) — Wolfgang Glatzel/Freistaat Bayern

(Lieta C-356/12)

(2013/C 9/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Wolfgang Glatzel

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 25. augusta Direktīvas 2009/113/EK ⁽²⁾ redakcijā, III pielikuma 6.4. punkts ir saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantu, 21. panta 1. punktu un 26. pantu, ciktāl ar šo normu — bez iespējas paredzēt izņēmumu — C1 un C1E kategoriju autovadītāja apliecību pretendentiem minimālais redzes asums sliktāk redzošajai acij ir nepieciešams arī tad, ja šīs personas redz ar abām acīm un abām acīm ir normāls redzes lauks?

⁽¹⁾ OV L 403, 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 223, 31. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-396/09 Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Komisija 2012. gada 3. septembrī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Moore un K. Michael)

Pārējie lietas dalībnieki: Vereniging Milieudéfensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Eiropas Komisija, Nīderlandes Karaliste un Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-396/09;

— pilnībā noraidīt prasītāju pirmajā instancē celto prasību;

— piespriest prasītājam pirmajā instancē solidāri atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas spriedumā iepriekš minētajā lietā ir pieļautas divas kļūdas tiesību piemērošanā. Vispārējā tiesa neesot pareizi interpretējusi un piemērojusi tā saukto “Nakajima” ⁽¹⁾ un “Fediol” ⁽²⁾ judikatūru. Līdz ar to Vispārējā tiesa kļūdaini esot nolēmusi, ka Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽³⁾ tiesiskums var tikt pārbaudīts, ņemot vērā Orhūsas Konvenciju ⁽⁴⁾ par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

Turpinājumā Padome ir norādījusi, ka likumdevēja izdarītā izvēle Regulā Nr. 1367/2006 katrā ziņā pilnībā ir saderīga ar Orhūsas Konvenciju. Šajā ziņā Vispārējās tiesas sniegtā Orhūsas Konvencijas 9. panta 3. punkta interpretācija neesot pareiza, jo Vispārējā tiesa nav ievērojusi šīs konvencijas līgumslēdzējam pusēm piešķirto rīcības brīvību.

Tādējādi Padome lūdz Tiesu atcelt Vispārējās tiesas spriedumu iepriekš minētajā lietā un šajā lietā taisīt galīgo spriedumu, pilnībā noraidot prasītāju pirmajā instancē celto prasību.

⁽¹⁾ Tiesas 1991. gada 7. maija spriedums lietā C-69/89 *Nakajima*/Padome (*Recueil*, I-2069. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas 1989. gada 22. jūnija spriedums lietā 70/87 *Fediol*/Komisija (*Recueil*, 1781. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

⁽⁴⁾ 1998. gada 25. jūnija Orhūsas Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV L 124, 1. lpp.).